

Ξεύρετε τί θέλουν διὰ νὰ χορτάσουν αἱ δύο αὐταὶ ομάδες ; Ἄν σὰς εἴπωμεν δέκα ἑκατομμύρια, ἂν σὰς εἴπωμεν δεκαπέντε, βεβαίως θὰ ἐκλάβετε τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς ὅχι ἄνω, ἀλλὰ κάτω τῆς πραγματικότητος.

Τί νομίζετε ; μικρόν, ν' ἀφαιρῶνται κάθε λίγο ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν δεκάδες ἑκατομμυρίων καὶ ν' ἀπορροφῶνται ἀπ' αὐτοὺς τοὺς φουσητήρας, ἀπ' αὐτὰ τὰ μεγαθήρια, διὰ νὰ κτίζουν μέγαλα ἐπὶ μεγάρων καὶ νὰ ἀγοράζουν γαίαις ἐπὶ γαιῶν, καὶ νὰ μεταβάλλουν τόσον ἀποτόμως τὸ κέντρον τῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας, περισυνάζοντες οὕτω ὅλας τὰς εὐφλέκτους ὕλας ἐξ ὧν, ἐν μέσῳ πυρὸς, ἐρειπίων, καταστροφῶν καὶ φόνων, θὰ ἀναλάμψουν καὶ τὸ ἀγροτικόν καὶ τὸ κοινωνικὸν ζήτημα, ἐνῶ αὐτοὶ οἱ κύριοι ἀφοῦ θὰ ἔχουν ἐξηργυρωμένην καὶ τὴν συνειδήσιν των ἀκόμη θὰ φεύγουν, μὲ τοὺς ταξιδιωτικοὺς σάκκους εἰς χεῖρας, διὰ τὸ Περοῦ ἢ τὴν Χιλὴν ἢ ἄλλους παρθένους τόπους ;

*

Αὐτὸς ὁ κ. Μαυρογορδάτος μᾶς φαίνεται ἓνας μικρὸς Δόκτωρ Στροῦσπεργ, ὁ ἐπονομασθεὶς βασιλεὺς τῶν Σιδηροδρόμων, καὶ περὶ οὗ ἔλεγον, ὅτε ἤκμαζεν ἐν Βερολίῳ : Δύο ἀνθρώπους ἔχομεν, τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ καὶ τὸν δόκτορα Στροῦσπεργ. Ποῦ κατήντησεν ἐπὶ τέλους ; Νὰ ἐξαγοράσῃ τοὺς διευθυντὰς μιᾶς τραπέζης ἐν Μόσχᾳ, νὰ δικασθῇ, νὰ καταδικασθῇ, νὰ φυλακισθῇ, νὰ κατασχεθῇ ὅλη ἡ περιουσία του, ἀφοῦ κατέστρεψε τόσας ἄλλας, καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Ῥουμανίᾳ καὶ ἐν Ῥωσίᾳ.

Τί ἦτο τὸ μυστικὸν τῆς κολοσσαίας περιουσίας ἣν ἐντὸς μικροῦ ἐσχημάτισεν ὁ ἀρχίσας τὸ στάδιόν του ἀπὸ ὑπαλλήλου ἐμπορικοῦ οἴκου ἐν Λονδίῳ ; Νὰ κατασκευάζῃ ἀκριβὰ τοὺς χειροτέρους σιδηροδρόμους.

Ἄρά γε δὲν θὰ ζηλοτυπήσῃ τὴν δόξαν τοῦ Ἰουδαίου Στροῦσπεργ ὁ μὴ Ἰουδαῖος Μαυρογορδάτος, ἀφοῦ ἐκεῖνος μὲν ἠγύρτευσεν ἐν τῇ πεφωτισμένῃ Γερμανίᾳ, αὐτὸς δὲ πρόκειται νὰ λανσαρισθῇ εἰς τὴν ἀθῶαν ἀκόμη ἀπὸ σιδηροδρομικὰς καταστροφὰς Ἑλλάδα ;

*

Ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἐξεματίσθησαν κατὰ τὴν ὀνομασθεῖσαν περίοδον τῶν ἰδρυτῶν, μετὰ τὰ δισεκατομμύρια ἅπερ τοὺς ἐκέρασε καταναγκαστικῶς ἡ Γαλλία, περίοδον καθ' ἣν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἰδρύθησαν 780 ἐταιρίαι, ἐνῶ μέχρι τοῦ 1870 ἐπὶ ἑννενήκοντα ἔτη εἶχον ἰδρυθῇ μόνον 500, ὅταν ἐπελθούσης τῆς καταστροφῆς, ὅλα αὐτὰ τὰ μεγάλα ἔργα τῶν ἐταιριῶν ἔλυσαν ὥς νὰ ἦσαν κατασκευασμένα ἀπὸ χιόνι· καὶ οἱ δυστυχεῖς μέτοχοι, ἄλλοι ἐπνίγοντο, ἄλλοι ἐρεβολθερίζοντο, ἄλλοι κατήντησαν ἐπαῖται, καὶ οἱ φρονιμώτεροι ἐπρόμνηθύνθησαν *κομπαραῖν*, ὥς τὴν ἀσφαλεστέραν ὅλων τῶν τραπέζων· τότε γενικὴ κατακραυγὴ ἐξηγέρθη κατὰ τῆς κυβερνήσεως, διατὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ προλάβῃ τὴν καταστροφὴν. Ἄλλ' εἰς βουλευτὴς λίαν προσφυῶς εἶπεν ἀπὸ τοῦ βήματος : «Ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἔχουν καὶ μόνον νὰ ξεκάμουν τὸν παρῶν τὸν ὅποιον συνέλεξαν, οὐδεμίαν νομοθεσίαν δύναται νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ».

Ἄν κατελήφθατε λοιπὸν, προσφιλεῖς μου Ἀθηναῖοι, ἀπὸ τὸν καὶ μὲν τοῦ νὰ ξεκάμετε ὅ,τι ἔχετε καὶ δὲν ἔχετε, πιστεύσατε εἰς τοὺς δελεαστικοὺς χρησμούς τοῦ *Αἰῶνος* περὶ τοῦ χρυσοῦ μέλλοντος τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων καὶ σπεύσατε νὰ ἐγγραφῇτε ὅχι μέτοχοι, ἀλλὰ **δωρηταί**.

Ἀπηλπισμένος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὴν ἐσπέραν τῆς συναναστροφῆς εἰς τὸ Παλάτι προσεκληθήσαν τόσοι πολλοὶ ὥστε δυσαρεστήθησαν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι οἵτινες δὲν προσεκλήθησαν· οἱ τελευταῖοι οὗτοι δὲν ὤκνησαν νὰ τρέξωσιν εἰς ἄγρην προσκλητηρίων· πολλοὶ ἐπέτυχον· καὶ πολλοὶ ἀπέτυχον· ἀλλὰ τὴν μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν ἤραντο ἀναμφιβόλως ὁ κ. Ψιακῆς (ἐν τὰ βάρει) ὅστις μεταβάς εἰς τὰ ἀνάκτορα ἤρώτα τοὺς θυρωροὺς.

— Ποῦ πουλοῦνε ἐδῶ τὰ εἰσητήρια νὰ σὰς χαρῶ ; Ἐξηπατήθη φαίνεται ἀπὸ τὸ ποίημα τοῦ Σουρῆ μας ἐν ᾧ ἐγένετο λόγος καὶ περὶ πληρωμῆς εἰσιτηρίων.

Εἰς Πειραιᾶ πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ δοθῇ ὁ ἐτήσιος χορὸς ἐν τῇ Λέσχῃ τοῦ Χρηματιστηρίου· ἡ ἰδέα τῆς ἐπιτροπῆς τὸ κατ' ἀρχὰς στενωτάτη μετὰ πολλῆς δυσχερείας καὶ πιέσεως μελῶν τινων ἔλαβε γενικώτερον χαρακτῆρα. Οὕτω ἀπὸ χοροῦ οἰκογενιακοῦ ἄνευ τοαλετῶν καὶ ἐπισήμων προσκλήσεων καὶ μόνον μὲ ἐγχώρια ὄργανα (βιολιᾶ), προήχθη εἰς χορὸν Πειραικὸν καθαρῶς, ἀποκλεισμένων τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν περιχώρων· ἀλλὰ τότε ὀρθότερα σκέψις καὶ ἀπόφασις περιέλαβε ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ χοροῦ καὶ τὰς Ἀθήνας, καὶ οὕτω ὁ χορὸς ἔλαβε ἐθνικὸν χαρακτῆρα. Εἰς τὸν χορὸν αὐτὸν θὰ παρασταθῇ καὶ τὸ **Μὴ Χάνεσαι** διὰ τοῦ εἰδικοῦ ἀντιπροσώπου του.

Χθὲς περὶ τὴν 11ην ὥραν ἐγένετο καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀποστήματος τῆς ἀριστερᾶς κνήμης τοῦ κ. Κουμουνοδούρου ἐγχειρήσις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρεταίου· καὶ τὰς τομὰς αὐτὰς, βαθυτέρας ἢ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδός, ὑπέστη ὁ ἀσθενὴς μετὰ τῆς συνήθους καρτεροφυχίας. Τὸ ἀπύρετον ἐξακολοῦθεῖ. Ἡ ὥρεξις ἐπιτείνεται. Ἐπὶ κινήτης δὲ κλίνης μεταφέρεται ἀπὸ δωματίου εἰς δωμάτιον, τῆς ποικιλίας αὐτῆς εὐφραϊνούσης πολὺ τὴν καταπεπονημένην ψυχὴν του.

Κατὰ τὸν χορὸν τοῦ Παρνασσοῦ ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ ἀπωλέσθη εἰς ἑκ τῶν ἀδαμάντων τῆς κ. Μελά.

— Εἶναι ἔμμεσος προσφορά εἰς τὸν δῆμον, εἶπε κάποιος, τοῦ κ. Μελά ὑποψηφίου δημάρχου.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

Κατ' ἀντίθεσιν τῶν ἀριστοκρατικῶν λεγομένων χορῶν ὁ χορὸς τοῦ Παρνασσοῦ ἦτο δημοτικώτατος. Οὔτε προπύλαια, οὔτε μαρμαρίνοι κίονες, οὔτε εἰσοδοὶ ὁμογενεῖαι, οὔτε ἀνακτορικαὶ αἰθουσαι, οὔτε διάκοσμος ἀποθαμβῶν, οὔτε πλημυρά ἀναψυκτικῶν.

Κόσμος πολὺς, τάξις περισσοτέρα, τρεῖς εὐρύταται αἰθουσαι, μουσικὴ ταραχώδης, ἱματισμὸς ποικίλος, εὐμορφία ἐν ἀφθονίᾳ, ἀδάμαντες ὀλίγοι, δύο ὑπουργοί, μερικοὶ ὁμογενεῖς, καὶ ὅλα αὐτὰ κλεισμένα εἰς τὸ δημαρχεῖον· ἰδοὺ τί ἀπετέλουν τὴν χορὸν τοῦ Παρνασσοῦ.

Ἀπὸ τῆς εἰσόδου μέχρι τῆς κλίμακος καὶ μέχρι τῶν Αἰθουσῶν τοῦ χοροῦ εἶχε σχηματισθῇ μακροτάτη στοὰ ἐκ